

POWIADACZKA (1) *sb f*

A sg powiadaczkę.

Sł stp brak, Cn s.v. zqb, Linde bez cytatu w innym znaczeniu.

Gęba:

Zwroty: [»[komu] dać w powiadaczkę«: Iákci dam w powiádáckę wnet wylecą zęby. Potkanie 38.]

»stulić powiadaczkę«: Stulże iuż powiádáckę/ dofyć było tego: Byś też nieoberwála/ ítrzeż fie íámá czego. GosłCast 63.

Synonim: gęba.

KW